

ԱՆՈՂՂԱՊԱՐԻՆ

Ինչպես վկայում են Աժ խոսնակ Արմեն Խաչատրյանի վերջին հանդիպումները ՉԼԱՍ-ների ներկայացուցիչների հետ, խիստ դժգոհ է մամուլից, հասկալից «Ազգ»-ից եւ «Հայոց աշխարհից»։ Դժգոհության դասճան էլ այն է, որ մամուլը, դրսևորելով սկարամսություն, ճիշտ չի ըմբռնում որևէ խոսնակի սրահեղանակն ու սակեղանակն աշխարհը։ Բացի սրահեղանակից «լավագուծիթանային» առուլիսից, խոսնակը արտասանում է իր դժգոհությունը մասնավորապես «Հայաստանի Հանրապետություն» օրաթերթին սված հարցազրույցում (ս. ք. հունիսի 23)։ Հայաստանի վայր «իմիջնեյ/եռային» հարցազրույցում ինձ «Ռեպորտիճակ Արմենիա» օրաթերթի ոչ հեռու անցյալում գլխավոր խմբագիր Համիրա Աղաբեկյանիս Միլիտոս ծավալում մի կտոր, չարձագանեցի, մի կողմից զհսակցելով, որ բոլոր սեսակի դասախանները սովորաբար արդարացման երանգ ու

մերձ գովազդներն ու ծանուցումներն ուղղվում են այնտեղ»։ Բացի այդ, մոռանալով «ոսր վերակի չափով մեկնելու ժողովրդական իմաստությունը», ինձ սահմանել եմ «աշխատավարձի մի գումար, որը յոթ անգամ գերազանցում էր իմ գործընկերոջը (այսինքն «ՀՀ» գլխավոր խմբագրի) աշխատավարձը»։ Հետո դարձեց լուսանկարով մի տարանում, ես իմ որոշմամբ, «թերթի տպագրությունը տեղափոխել եմ մեկ այլ տարան, որտեղ ծախսերը 50 անգամ ավելի են»։ Եվ, վերջապես, որևէ ավելանում էր վերադարձվող թերթերի քիվն, այնքան բարձրացում էր տրամադրությունը տեղափոխելով դրանք։ Այնչ մեղմեցի անցնելը, հիշեցնեմ որևէ խոսնակին, որ նա ինձ դաստնոցի չի ազատել։ Ազատել եմ դիմուկիս համաձայն, խմբագրակազմի ներկայությամբ աշխատանքիս համար արժանանալով Աժ աշխատակազմի ղեկավարի ընդհա-

րի դեմ, Աժ խոսնակ խոսում Հարությունյանը «ՀՀ» նախկին գլխավոր խմբագրին դաստնոցակ արեց Աժ խմբերի ու խմբակցությունների ղեկավարների ունդամբ։ Հետաքրքիր է իմ «հարցը լուծելիս» ո՞ր Աժ ղեկավարների հետ խորհրդակցեց որևէ խոսնակն ու ինչո՞վ կոլեգիալ որոշմամբ ղեկավարվեց... Իհարկե, կարող էի դաստնոցությունը լուր բերողի խնդրանքը մերժել։ Բայց արդար էր թերթն ու խմբագրակազմը ենթարկել բարոյական ու նյութական ճնշման... Այժմ անցնեմ բուն «մեղմեցի»։ Առաջին անգամ հրավիրելով գրույցի ու առաջարկելով ազատել աշխատանքից, Դու, որևէ խոսնակ, դաստնոցանքեցի ՉԵր որոշումը նախնով, որ «թերթը անհետաքրքիր է»։ Որովս հետաքրքիր տարբերակ նեցեցի «Առավոտը», որովս հետաքրքիրաժողովրդական «Տիտիկ օրինակ» «Առավոտի» մի տարածումը հրատարակում, ուր ինչ-որ մի կին ունդում էր, թե խոսնակը մարդ էր տղանել, իսկ հաջորդ է-

թերթերի արտադրությունը, ինչովս կանոն, վնասաբեր է (աշխատավարձերը մամուլի աշխարհին հայտնի են։ Կարծում եմ, որ Դու, դարձեց խոսնակ, տեղյակ եմ դրանց իրական չափի մասին։ Մտնով իսկ «ՈԱ»-ն մրցունակ չէ նաեւ լրագրողական կարգերի առումով։ Այնպես որ կամ դեմ է մնար առանց թղթակիցների, կամ բարձրացվեք խմբագրակազմի աշխատավարձը, որը 1998 թվի առաջին կեսին այսինքն մինչ իմ դաստնոցին անցնելը, կազմում էր 8-18.000 դրամ։ Ի դեմ, աշխատավարձը կարելի էր հավելել բարեբանների սսվեռային հասկացումներով, սակայն արդյո՞ «օֆիցիոզը» դեմ է գաղտնի ֆինանսավորվի մասնավոր անձանց կողմից։ Դրն խոսնակ, Դու մնան ձեռնարկի վնասը չե՞ր զհսակցում։ Անդրադառնամ իմ աշխատավարձին, ինչովս եմ վերանկիս ծավալին։ «Կեղտոս» աշխատավարձս 90.000 դրամ էր, ըստ Չեզ, յոթ անգամ աս, ան «ՀՀ» խմբագրի աշխատակա-

րագանցել, այնուամենայնիվ տեղեկացնեմ Չեզ, որևէ խոսնակ, որ վերադարձի թիվը դարձվում է հաջորդ ամսվա առաջին ու անգամ երկրորդ ամսույցով, այնպես որ տղախանակի անը կամ նվազումը մեծապես որոշում է, ելնելով իրադարձությունների արդիականությունից, այլ ոչ նախորդ ամսվա վերադարձի թվերից։ Բացի այդ, դեմ է համակերպվել այն մտքի հետ, որ օրուայեզու դաստնոցաթերթը միշտ էլ վերադարձով կաշխատի, ինչի վկան դարձան վերջերս «Առավոտ» թերթում հրատարակված «ՈԱ»-ի վերադարձի (նոր խմբագրի օրով) թվերից։ Այլես չծավալվեմ, անի որ անթիվ ու անհամար փաստեր ու փաստարկներ կարելի է բերել առ այն, թե ինչովս է «ՈԱ»-ն գոյատևել ու ինչ ճնշման ենթարկվել 1999 թվի հունիսից մինչև 2000 թ. փետրվարը։ Սակայն ամենազավեցատիս այն է, որ Դու, որևէ խաչատրյան, դարձնելով ինձ փառական խարդավանների գոհ,

Մեյր ճոռայուն՝ սեյվո՞րն է ճոռում

Ուշագուձ պատասխան Աժ խոսնակ պրն Արմեն Խաչատրյանին

ճն, մյուս կողմից՝ մերժելով դաստնոցությունների աղմկալի որսերումները։ Բայց, արի ու սես, Արմեն Խաչատրյանն առաջինը խախտեց այդ սարուն ու, երեկ թե, նորից կխախտի, անի որ հայաստանյան մամուլի (բացառությամբ «ՀՀ»-ի եւ «ՈԱ»-ի) նմանատիպայն թիւախը դառնալով, որևէ խոսնակը մերժում է սեփական մեղը բացասական իմիջի սեղծման առեղծվածում, բարդելով այն մամուլի վրա։ «ՀՀ»-ին սված հարցազրույցում խոսնակը կուժն ու կուլան ջարդել է «Հայոց աշխարհի» ու «Ազգ»-ի գլխին, մեղադրելով երկու թերթերին փառական դաստնոցի կատարման մեջ, իսկ «Ազգ»-ին նաեւ ինձ «դաստնոցի ազատելու» առիթով վերժխնդրության մեջ։ «Ազգ»-ի հիշադրության առումով, ճիշտն ասած, բավականին շոյվեցի։ Թեկուզե, հակառակ խոսնակի ունդման, գլխավոր խմբագիրը բուն կուլակիցս չէ, այնուամենայնիվ, հուզական դախեր առեցի այն մտքից, որ դաստնոցությունս դրոցեց դաստնոցի թերթի դաստնոցի գլխավոր խմբագրին վերժխնդրության դիմել։ Գնահատման նույն դրսերումները կցանկանայի եւ դարձնե խոսնակին նա հո հասարակ մակնանցու Համիրա Աղաբեկյանը չի։ Բայց սրիս խոսում, իհարկե, զհսակցում եմ, որ վերժխնդրության հարց չկա։ Համաձայնվեմ, որ լավ խոսնակի հանդեմ ոչ միայն «Ազգ», այլեւ մամուլի մյուս միջոցները «հարձակողական փառականություն» չէին վարի ու չէին էլ կարող վարել առավել ես, ինչ որ մի Համիրա Աղաբեկյանի առիթով։ Այնպես որ, լինի Համիրա Աղաբեկյանը խմբագիր, թե չլինի որևէ Արմեն Խաչատրյանը կա ու կմնա «Ազգ»-ի ու այլ ՉԼԱՍ-ների ու օրաթերթայն կնճարում։ Ինչովս ամերիկացիները կասեին, ՉԵր գլխազակի դաստնոցներն ինձ վրա մի բարդեմ, վերագրելով նգովայիս բազմաթիվ մեղեր։ Իսկ «մեղմեցի» ասն եմ։ «Լույսիսկ չանդրադառնալով նա (այսինքն իմ Շ. Ա.) սեղծագործական կարողությունների գնահատմանը», որևէ խոսնակը զսնում է, որ անդաստնոցանոց սեսեսական փառականություն եմ վարել մասնելով «ՈԱ»-ն ծանր ֆինանսական կացության։ Իրով, վերջին երկու տարում, - նույն է նա, բյուրեցային հասկացումների կրճատումը խմբագրության աշխատանքը բավականին դժվարացրել էր, բայց նույն դայամներում եւ «Հայաստանի Հանրապետություն»-ը, որ նման դարձեց չի կուսակել եւ դախողանել է իր կայուն աշխատանքը (ի դեմ, «ՀՀ»-ն «ՈԱ»-ի կրկնակի ծավալն ունի, բոլոր դեմական եւ կատավար-

կալական խոսնակ, հղված խոսնակի, անձամբ իր ու ողջ դաստնոցական կազմի կողմից։ Խոստվանեմ, դա աշխատություն էր, ազատման դիմումը հարկադրված լայլ էր իմ կողմից։ Հոկտեմբերի 27-ի առիթով խոսնակի դաստնոցը նոյեմբերին սանձնեցելով, որևէ խաչատրյանն առաջին իսկ օրերից որեւէ այլ խնդիր չունեցավ, ան հետեւողականորեն հասնել իմ դաստնոցությունը։ Որովս հակակրանի բուն դաստնոց, խոսնակը վկայակոչեց սեսեսական ծախողումները, սակայն, համոզված եմ, որ դաստնոց այլ էր ազատել «ՈԱ»-ն օրաթերթն այն խմբագրից, որը մերժում էր ՀՀ նախագահի մեկուսացման գործընթացը, համարելով այն հակադասական, ազգադավ ու կործանարար, թերթն էլ զերծ դախում տարբեր մակարդակի խարդավանների գովազդից։ Խմբագրի դաստնոցից հեռացավ փետրվարի 17-ին, աշխատելով որևէ խոսնակի «ձեռնի սակ» ընդհանուր առմամբ երկու ամիս։ Չննդյան տների, խոսնակի Փարիզ, Մոսկվա եւ Թաիլանդ մեկնելու առիթներով երջանկություն չունեցա երկարածգել այդ երանելի օրերը։ Եվ ինձ 60 օրերի ընթացում որեւէ կերպ չփորձելով միջամտել «ՈԱ»-ի առեցի ծառացած հիմնահարցերի լուծմանը, խոսնակը խիստ մտախոհված էր միայն խմբագրի հետնորդի փնտրումով։ Ի դեմ, նույն խնդրի լուծմամբ էր մտախոհ եւ կատավարություն միտքված հայտնի գործիչ Տիգրան Հակոբյանը։ Երեկ թե, խիստ էր այն մարդկանց դաստնոցանքը, ով նոյեմբեր-փետրվարին, կարծես թե, հասել էին բաղձալի նդասակին՝ սիրանլ իեխանության լծակներին։ Այնպես որ, օրակարգային էր ես մի հարց ձեռնի սակ առնել դեմական մամուլը։ Դե ի՞նչ իմանար որևէ խոսնակը, որ մարտի սկզբներին փառական ամիսներ ուղղությունը կտրուկ կփոխվի... Զարմանական հետադարձման մասին վկայում է նաեւ այն հանգամանքը, որ խոսնակը չփորձեց անգամ վերլուծել դարձ մի իրողություն հասն ու համեմատել, փոխադարձ հարգանքի ու համագործակցության մթնոլորտում աշխատելու ի ոչ դաստնոցականներ խոսում Հարությունյանի ու Կարեն Դեմիրճյանի հետ, ՀՀ նախագահի ու ՀՀ վարչապետների, ԱԳԱ-ի ու այլ նախարարությունների, կուսակցությունների ու կուսակցական առաջնորդների, վերջապես, ընթերցողների հետ, սակայն Արմեն Խաչատրյանի «ձեռնի սակ» չգիտես ինչու, այդպիսի թերացա։ Մտնով իսկ դեմ է ենթադրել, թե ներկա խոսնակն է դեմական աստերի աննախաստաղանք դաստնոցը։

զում սղանությունը բացատրվում էր երազային տեսիլով։ Եթե նման չափանիշներով եմ գնահատում դաստնոցաթերթի տությունն ու նախախմբագրի սեղծագործական կարողությունները, ապա, իրով, դեմ է ենթադրել, որ սեղծագործական կարողություններս բավարար չեն։ Ինչ մնում է սեսեսական մեղմեցի... 1996 թվականից բյուրեցային հասկացումները «ՈԱ»-ին կազմել էին 60 մլն դրամ, 97-ին 35 մլն, 98 թ.-ին 17 մլն դրամ, 99-ին նախատեսված 4.5 մլն-ի դիմաց տարեկան հասկացումը կազմեց մոտ 3.3 մլն դրամ։ Հակառակ տրան, «ՀՀ»-ին նախատեսված գումարը (12 մլն դրամ) տրամադրվեց գրեթե լիովին։ Երկակի մոտեցման մի այլ օրինակ «Տիգրան Մեծ» հրատարակչությունը հրաժարվեց տղագրել «ՈԱ»-ն, դախանքելով անհողաղ վճարել 6 մլն դրամի հասնող դարձել, սակայն անաղմուկ հրատարակում էր «ՀՀ»-ն, որը նույն այդ ընթացում դարձեց «Տիգրան Մեծ» հրատարակչությանը 8 մլն դրամ։ Հասկանալիս է, որ «ՈԱ»-ի դարձի կարողություններս աղաղակում էին թե որևէ խոսնակը, թե Տեղեկատվության վարչության դեմ Տիգրան Հակոբյանը, որի բանակը ջանք ու եռանդ չէր խնայում աջակցելու «ՀՀ»-ի հիմնահարցերի լուծման գործում։ Ինչու, չգիտեմ... Այնուհանդերձ, ըստ տարբեր տեղեկությունների, նույն այդ ժամանակ «ՀՀ»-ն ֆինանսական օգնություն էր ստանում նաեւ այլ դեմական աղբյուրներից։ Անհանդուրժելի եմ համարում «ՈԱ»-ի սղանողականության հաննմանությունը «ՀՀ»-ի կամ որեւէ այլ հայալեզու օրաթերթի հետ։ Անհանդուրժելի եմ համարում նաեւ «ՈԱ»-ի հաննմանությունը օրուայեզու մյուս թերթերի հետ։ Առաջին դեմումը ընթերցողական դասը խիստ սահմանափակ է։ Երեւանի սահմաններից դուրս «ՈԱ»-ն գրեթե ընթերցող չունի թե օրուայեզու բնակչության սակավության դաստնոցով եւ թե ոչ ընդդիմադիր լինելու դաստնոցով։ Ուրիշ բան է «ՀՀ»-ն, որին դաստնոցականորեն բաժանողազրույցում են թե գյուղատնտեսներն ու թե մարդկանքը, վճարելով հասկիլ թերթի համար նվազագույն գինը 100 դրամ։ «ՈԱ»-ի մրցակիցներն են ընդդիմադիր կեցված ունեցող «Գոլոս Արմենի»-ն ու «Լուվոյե վրեժյա»-ն, որովս նույնպես հասկիլ են ու եժան, սակայն օրաթերթ չլինելով հանդերձ, ներառվողություն ունեն սղանվելու երկու երեմ օրվա ընթացում։ Դրան գումարած, գրեթե բոլոր թերթերի խմբագրակազմը վարձատրվում է աստղատնտեսների կեցողով, ու ոչ միայն թերթի իրացման հասկին, անի որ երկու երեմ հազար տղախանակ ունեցող

ձը։ Դեմ է հավասալ, որ «ՀՀ»-ի խմբագրի աշխատավարձը կազմում է 13.000 դրամ, իսկ առեժն նա ստանում է 11.000 դրամ։ Եթե հետեւեմ այդ թվաբանությանը, ապա «ՀՀ»-ի մեկնաբանը դեմ է ստանա 8.000 դրամ, ըստային թղթակիցը 5.000 դրամ, իսկ հավաքաբար, որևէ ի դեմ, երկու առեղի հարկի մախությունն է աղախովում 1000 դրամ։ Այնուրջ չե՞ն այս թվերը, եւ կարելի է արդյո՞ տրան ի ցույց դնել։ Անձամբ ես զսնում եմ, որ ոչ , անի որ նման աշխատավարձը մամուլի բնագավառում վկայում է այն երեւոյթի մասին, ինչի հետ, ըստ հայտարարվածի, դայախում են թե Աժ-ն եւ թե կատավարությունը։ Վերանկի չափին անդրադառնալով նույն, որ «ՀՀ»-ն թողարկվելով չորս մամուլով եւ «ՈԱ»-ից երկու անգամ աստղ թուղթ ծախսելով, վաճառվելով 100 դրամով, հարկի համար 3 մլն-ից ավել տարեկան վճարելով, «ՈԱ»-ից երկու անգամ տարբեր սեսակի այլ կոմունալ վարձեր մուծելով, ոչ մի կերպ չի փոճակի չէ իննամասնամասնական աղախովել։ Հարց է ծագում ո՞վ է հոգում «ՀՀ»-ի ծախսերը ինչի՞ այդ բարեբաններն անսեսուն էին «ՈԱ»-ն։ Հետաքրքիր մի փաստ ձեռնիս սակ կա «ՈԱ»-ի նախկին գլխավոր խմբագիր Արմեն Խաչատրյանի 1997 թվի մայիսին ՀՀ կատավարությանը ուղղված մի գրությունը, որի համաձայն նույն տարվա չորս ամիսների ընթացում ստանալով բյուրեցին սուբսիդիայի կարգով 15 մլն դրամ, թերթը «Պարբերական» հրատարակչությանը դարձեց 9 մլն դրամ։ Էլ ո՞ր գոյատևելիմ 3 մլն դրամ հասկացումով։ Բայց հենց 1997 թվին ոչ «Պարբերական» էր խեղդում «ՈԱ»-ին, ոչ էլ Արմենյանն ու Արմենյանը։ Իսկ Տեղեկատվության վարչությունը հարկաբաժնի համար հասանելիք չէր դախանքում։ Սակայն արդեն 1999 թ. Արմենյանն ու Արմենյանը «ՈԱ»-ն փաստի առաջ կանգնեցրեցին դախանքելով վճարել ընդհանուր առմամբ 3.5 մլն դրամ կազմող ժամկետանց դարձերը։ «ՈԱ»-ի ծախողումների ու «ՀՀ»-ի բարգավաճման մասին կարելի է անվերջ խոսել, սակայն բանալի մեկնել է ինչովս դիտուկ արտահայտվեց «Տիգրան Մեծ» հրատարակչության տնօրեն Վրեմ Մարկոսյանը, «Համիրա, թերթը չեմ տղելու, որ տեսնեմ, էղ թերթը տր ունի», թե՛ չէ։ Անդրադառնամ «ՈԱ»-ի տղախանակին։ Ոչ մի խմբագիր թերթի բարձր վերադարձի դարազայում տղախանակ չի բարձրացնում։ Գսնելով, որ «ՈԱ»-ի ընդհանուր տղախանակի միջին վերադարձը մեծ մասի այլ թերթերի մեծ մասի վերադարձից չի գե-

տաճ այդ երեւոյթը հիմնավորում եմ վաս սեսեսականությամբ։ Ի՞նչ խափոնով անմիտ ծախսել եմ Աժ-ի կամ բյուրեցի գումարները։ Ինձ ու ընթերցողին հիմարիկի տեղ դնելով, բացատրում եմ «Տիգրան Մեծ» տղախանց թերթի տղազրությունը այլ տղախան տեղափոխելու իմ որոշումը անմիտ սեսեսականությամբ, երեկ թե, այդպես էլ խորամուկ չլինելով բուն դաստնոցի մեջ։ «Տիգրան Մեծ»-ի տնօրեն Վրեմ Մարկոսյանը հրաժարվեց «ՈԱ»-ն տղագրել հենց այն օրը, երբ համար էր մեղ Չինաստանի դեմ դախի ծավալուն ելույթը նվիրված Չինաստանի ժողովրդական Հանրապետության 50-ամյա հոբելյանին, որ երբ լուսաբանվում էր էրուարդ Շեարդնաճեի այցը Հայաստան։ Ի դեմ, համար, ըստ համատեղ տղախանավորվածության «Սվորդոյայա Գրուզիա» օրաթերթի խմբագրության հետ, դեմ է նույն օրը տղագրվեց նաեւ Վրաստանում։ Հետաքրքիր է, ինչու՞ կրացատրեին Հայաստանի իեխանություններն այս երկու կողմերին «ՈԱ»-ի խափանված համարի առեղծվածը։ Երանով, որ դաստնոցաթերթը դեմական կողմից անսերույթան է մասնված, որ Վրեմ Մարկոսյանը հավաքը կորցրել է թերթի տղախան, որ համարի խափանումը կարող էր վերագրվել ՀՀ իեխանությունների փառական դախվածին... Եթե հետեւեմ ՉԵր տրամաբանությանը, ապա դեմ է դաստնոցանակ անել նաեւ ծանր ֆինանսական կացության մեջ գսնվող բոլոր հայաստանյան ձեռնարկությունների ղեկավարներին, անի որ ոչ «ՈԱ»-ի կանոնադրությունը, ոչ էլ Աժ-ի կանոնադրությունը որեւէ ֆինանսական գերասեսական կաղ չեն նախատեսում Աժ-ի ու «ՈԱ»-ի խմբագրակազմի միջեւ։ Այսինքն, մեկն մեր դարձերը ու մեկն մեր հիմնահարցերը... Չէ, համաձայնեմ, որևէ խոսնակ, որ ինձանցից ազատվելով, փառական դաստնոց կատարեցի։ Բայց ես էլ դաստնոցանակ մարդ չեմ, ու ՉԵր լուսանկարի հետ երեմ չեմ համակերպել։ Վերջ ի վերջու, երբ Դու կարեն Դեմիրճյանի ուսերով փառական Օ. լիմոսս էի բարձրանում, ես իմ տեղում այսինքն լրագրողական դաստնոց, իմ համեստ լուսանկարի ներդրում հանրապետության կայացման գործում։ Կարծում եմ, իմ անձին կրկին անդրադառնալիս, հասկի կանոններ ասաններս ու նաեւ այն, որ իմ դաստնոցաթողությունից հետո «ՈԱ»-ն մասնվեց դարադուրդի, խմբագրակազմը անգործություն։ Իմ վաս սեսեսական արդյունքում թողած դարձերն էլ ոչ թե մարվեցին, այլ բազմացան։

ՆՇԱԿՈՒՄ

Ֆորե, Դեբյուսի, Ֆրանկ 20-րդ դարի այս երեք կոմպոզիտորներին երգվող օրերս Արամ Խաչատրյանի սուև-թանգարանի համերգատրահում կազմակերպված համերգի ծրագիրը:

Ֆրանսիացի կոմպոզիտորների բոլոր երեք սոնատներն էլ դասական ժանրում են ոչ միայն կասարողական վարդապետություն, այլև բացառիկ խոր եւ հասուն մտածողություն, եւ հնչեցնող Դավիթ ու Կարինե Մովսի-

2 սոնատին (ի դեպ, երեսունը կասարվում էր առաջին անգամ): Լինելով Սեն-Սանսի ազակերտը, Ֆորեն ասես կաթ ստեղծեց Սեն-Սանսի եւ Ֆրանկի, իսկ մյուս կողմից Ռավելի ու Դեբյուսիի երաժշտական ավանդույթների միջեւ:

Երաժիշտների ելույթն այն ընկավ ոչ միայն Երոֆեյսիոնալ դասարանականությամբ, այլև ջերմությամբ ու բանաստեղծականությամբ: Եւրոպականությունը,

փոխեց Ցեզար Ֆրանկի լյա մաժոր սոնատը: Երաժիշտները հնարեցին կարողացան հաղորդել ստեղծագործության ոճական ինքնատիպությունը: Ֆրանսիական դրոնգի «ամենամոտանցիկական դասականներից մեկի» երաժշտության կերպարային ոլորտը վերահասարակվեց վառ ու համադարձակ: Կուրբիմ առանձնահատուկ նշել, որ երաժիշտներին հաջողվեց ընդգծել այս երկի երաժշտական դրամատուրգիայի առան-

Ֆրանսիական երաժշտության համերգ

սյանների կասարմամբ մեծ հաջողությամբ:

Դավիթ Մովսիսյանը, որը Անդրկովկասյան մրցույթի դափնեկիր է (1985 թ.) եւ Բելգրադում անցկացված երիտասարդ երաժիշտների մրցույթի դիպլոման (1991 թ.), արդեն բավական ժամանակ է, ինչ հայտնի է երաժշտաբար հասարակայնությանը՝ որդես փայլուն երաժիշտ: Ավարտելով Երեսնամյա Կոմիտասի անվան կոնսերվատորիան եւ աստիճանաբար ճանաչված ջութակահար եւ մանկավարժ Վիլի Մովսիսյանի դասարանում, Դավիթ Մովսիսյանը ներկայումս հաջողությամբ դասավանդում է կոնսերվատորիայում, ջութակի դասարանում, զուգահեռաբար հանդես գալով որդես մենակապար ամենասարբեր եւ հեծարբեր ծրագրերով: Երկար սարհներ ելույթներ է ունեցել նաեւ Արամ Խաչատրյանի անվան Բազումի կազմում որդես երկրորդ ջութակահար դրսեւորվելով իբրեւ հրաշալի անսամբլիստ:

Դավիթ եւ Կարինե Մովսիսյանները համերգի ժամանակ:

զուգու մտախոհությունը, անկեղծ ռոմանտիկականությունը հատուկ էին այս սոնատի կասարմանը: Խորամուկի լինելով երաժշտության նորարարական ոգուն, երաժիշտները համարմակ ընդգծում էին ռեգիստրային հնարները, վիրտուոզային հնարամիջ սարբեր միաժամանակ կայուն դասիկալ այս ռոմանտիկական ստեղծագործության հիմնական առանցքը երաժշտության բազմազան բովանդակության ներքո: Ի դեպ, ունկնդիրների խնդրանքով, որդես «քիսային» համար երաժիշտները կրկնեցին սոնատի երրորդ մասը՝ Ալեգրո Վիվո:

Կլոդ Դեբյուսիի սոնատը անսամբլի մասնակիցները մեկնաբանեցին կոմպոզիտորի ու ժամանակի երկրի ոգով, որոնցում գերիշխում են դրամատիկական, նույնիսկ ողբերգական կերպարները: Այստեղից էլ կասարման այն էֆորբիան ու զգացմունքայնությունը, որով հասկանվում էր այս երկի կասարումը: Սոնատում դարձրուց նկատվում էր վեհ ու դրամատիկականից անցումը ֆինալի փիլիսոփայական լուսավոր վերջաբանին:

Սեկ այլ հուզական ոլորտ սեղա-

նահասկությունները, որոնցով ավանդական կամերային ժամը ստանում է սիմֆոնիկ զարգացման գծեր: Երաժիշտների մեկնաբանման համաձայն ցիկլի բարձրակետ ընկալվեց երրորդ մասը ռեգիստրային ֆանտազիան, իսկ ֆինալը՝ իր զլխավոր լուսավոր թեմայով (որն իր սիմայից դարձրությամբ մոտ է ֆրանսիական ֆոլկլորի նմուշներին), հնչեց մեծ ոգեւորվածությամբ ու ներուշխնով, տոնական տրամադրությամբ:

Իրենց բովանդակության նշանակալիությամբ այս երեք ստեղծագործությունները, անուրու, դասական ջում են կասարողներից մեծերի բացառիկ կազմակերպվածություն եւ հոգեկան մեծ ուժ: Կամերային անսամբլը, որ մեզ ներկայացավ ի դեմս Դավիթ եւ Կարինե Մովսիսյանների, ինքնատիպ զուգանվագ է, որը ստեղծագործական հեծարբեր որոնումների մեջ է եւ իր արվեստով դարձրում է նոր հայտնագործությունների բերան: Դրանով իսկ նրանց ելույթը մեր երաժշտական անցողարծի ամենատարվորից իրադարձություններից մեկը դարձավ:

ԼՈՒԻՉԱ ՄԱԹԵՒԱՍՅԱՆ

Պատմության թանգարանը դեղերում է

Կարծես թե անվերջ դեղերով երեսնամյա պատմության թանգարանը զսավ իր օրեանը, սակայն...

Ինչդեռ հայտնի է, թանգարանի ողիսականը սկսվեց 1992 թ., երբ դարսկական մեջիթը, որի սարածումը զսնվում էր թանգարանը, հանձնվեց Իրանի Խալաբական Դանարդեսության դեսպանատանը: Այդ ժամանակ թանգարանը հարկադարբար սեղափոխվեց Ամիրյան 6 հասցեում զսնվող շենք, աղա, կառավարության որոնմամբ, 1996 թ. Մաշոցի 33ա հասցեում զսնվող շենքը կառավարման օղերաշիվ իրավունքով հանձնվեց թանգարանին, միաժամանակ հանձնարարվեց շենքին կից սարածում նախագծել եւ կառուցել նոր մասնաշենք: 1996-97 թթ. շենարական աշխատանքների համար հասկացվեց 48 մլն դրամ: Աղա շենարարությունը ընդհատվեց ֆինանսավորման բացակայության դասծառով: Վերջին 3 սարհների ընթացում Բաղադարանի կողմից բազմիցս առաջարկվել է շենքի շենարարության ֆինանսավորումը կասարել դեսբյուրեի ժամանակներում, սակայն կառավարությունը մեծել է: Այնուհանդերձ, ըստ թանգարանի սնուրեն Բորիս Ալբրայանի, այս հարցը զսն-

վում է երեսնամյա Բաղադարանի ուժարարության կենտրոնում: Բաղադարան Ալբերտ Բաղդյանը սարբեր աղիթներով իր մտահոգությունն է հայտնեթ թանգարանի ծակասագրի վերաբերյալ:

Շենքի շենարարությունն ավարտելու համար անհրաժեշտ է 200 մլն դրամ, սակայն, սնուրենի հավասարմամբ, կարելի է զսնել սարբերակներ, որոնք դեսբյուրեից ֆինանսավորում չեն ակնկալում: Այն է, սարածը սահմանված կարգով օսարել սնեծավարող որեւէ սուրբեկի, իսկ առաջացած զումարով Դյուսիսային դողոցայի եւ Թումանյան փողոցի հասման մասում կառուցել թանգարանի համար ավելի հարմարակետ մի շենք:

Չնայած այս բոլոր հիմնախնդիրներին, թանգարանում շարունակվում են գիտահետազոտական եւ գիտալուսավորչական աշխատանքները: Լախասեվում է կազմակերպել ցուցահանդես՝ նվիրված Դայաստանում Բիսոններության դեսականորեն ընդունման 1700-ամյակին: Թանգարանի բոլոր ցուցանմուշները զսնվում են լավ վիճակում, ավելին՝ նրանց թիվը համարվել է, շենքի շենարարությունների:

ՏԱԹԵՒԱՅ ԸՄՏՈՒՆՅԱՆ

ՆՈՐ ԳՐԵՐ

Տայրենի երկրի կարոնով

Մեծ հեծարբերությամբ է ընթերցվում լրագրող, ազգագրագետ Արսակ Վարդանյանի վերջերս լույս տեսած բանաստեղծությունների ժողովածուն «Իմ կարոնները» վերնագրով: Ծանոթ եմ հեղինակի դեծես 1993 թ. հրատարակած «Այ խնձորակ» մանկական բանաստեղծական ժողովածուն: Ծանոթ եմ նաեւ նրա բազմաթիվ հոդվածներին մամուլում, ամսագրերում, գիտահանրամատչելի հրատարակումներին՝ հայրենի Լախիջեանի գեղատեսիլ Բաղադարանի, բնակավայրերի, ծարարադեսական հուշարձանների այժմյան վիճակի վերաբերյալ:

Լա իր բանաստեղծություններում զովերցում է հայրենի երկրի բնությունը, լեծներն ու ձորերը, բուսական աշխարհին բնորոշ սուխներն ու նոծիները, ընկուզենիները, բարդիները: Զաջատեղյակ է հայրենի երկրի բոլոր անկյուններին, դեղի երկինք խոյացող դասմական Օծասարին, ինչդեռ նաեւ Զանոցար սարին, Գինդարին, նում է, որ դրանք բոլորը սզում են օսարության մեջ իրենց սերերի եւ իրենց այժմյան վիճակի համար:

Տայրենի երկիրը ենթարկվեց բալանի ու կողոպուտի, ավերածությունների: Դարուս մակույթ ունեցող ժողովուրդը Լախիջեանի բոլոր բնակավայրերից 1989 թ. թեծանու կազմակերպած ծեծի, ջարդի, ահաբեկչության դասծառով սթիղված բողեց հարագատ գյուղերն ու Բաղադարանը, մանկության ու դասանելության անցկացրած վայրերը, այդ թվում եւ իր ծնողավայր Ազնաբերը, որի հեծանմով այդ վայրերը մասնվում են ամայության: Արսակ Վարդանյանը կարոնով է նում հուշարձանների՝ Ս. Դովհանեսի, Ս. Դակոթի, Ս. Թովմայի, Շամեթի վաները, Զամո խաչը, Տուղայի Պոմբուղոցի ժամը, Ս. Գեւորգ վանը, հրաշագեղ խաչարերի երեք խումբ-բուրները, որոնք նման են անտառի, գերեզմանատները, մեծ ու փոքր խոյածես սաղաանաբերը:

Արսակ Վարդանյանը զայրույթով է նում Լախիջեանի թանգարանում ցուցադրված զուբանի էթիկետի մասին: Լա իրավացի է, որ զուբանը դեծես անհիլեթի ժամանակներից եղել է Դայաստանում, եր նախնադարյան համայնական կարգերից հեծ ժողովուրդը, վարելով նսասկաց կյանք, սկսել է զբաղվել երկրագործությամբ, վարել, մակել հողը: Վարելու գործին է եղել արորը, որի զարգացած ծես է զուբանը: Այն սարածված էր Բարձր Դայում, Այրարատյան հովտում, Վասդուրականում, Ծիփուսում, Այունի-

Ի ժամանակում: Այրարատի արորալսմաթի մեջ են եղել Լախիջեանի, Գողթնի, Երեզնիկի գավառները, Աղարկունիսի, Օրդուբադի, Վայոց ձորի, Սիսիանի, Գորիսի եւ այլ ժամանակ: Արեւմտյան Դայաստանից՝ Բայազետից բերված հին զուբան է դասվում Լոր Բայազետի գավառագիտական թանգարանում, զուբան է դասվում Ալեւսանդրադոլի գավառագիտական թանգարանում: Սիսիանի ժամանակ Տուղուս գյուղի գերեզմանատանը սաղաանաբար վրա կա 1580 թ. վարդեսուրեն Բանդակված զուբանի դասկերը: Գուբան է Բանդակված 1829 թ. Արեւելյան Դայաստան ներգաղթած դարսկահայերի գերեզմանաբերից մեկի վրա 1877 թ.: Դավանի ժամանակ Արձանիկ գյուղի հին գերեզմանոցում շարաանաբար վրա 16-րդ դարում Բանդակված է զուբանի դասկերը: Այդ նույն ծեսով է եղել զուբանը Տարբուում եւ Արձանիկում:

Բավականին հեծարբեր են Արսակ Վարդանյանի «Երեսնամյա Բաղադարան» վերնագրված ստեղծագործությունների շարքը, որոնց մեջ Բեւոռեն հնչում է սիրո երգերի զուգահեծ մեղմիկ կարոնը հայրենի հողի, հարագատ հացենու, կաղնու, դալար բարդենու հաճելի հովից:

Դուսով եմ, որ շուտով մեր սեղանին կլինի Արսակ Վարդանյանի հայկական ժողովրդական խոհանոցի մասին աշխատությունը, բնագավառ, որի մասին թերթերում եւ ամսագրերում բազմաթիվ հրատարակումներ ունի նա:

ՆԱԶԻԿ ԸՎԵՐԵՍՅԱՆ
Պատմական գիտությունների
թեկնածու

Վախճանվեց լատինամերիկյան երաժշտության արքան՝ Թիթո Պուեխեսն

77 տարեկանում Եյու Յորում վախճանվել է լատինամերիկյան ջազի արքա, նվագախմբերի հայտնի դեկավար եւ հարվածային գործիքների գերազանց կասարող Թիթո Պուեխեսն, որը 1950-ականներին համարվի սիանալով, կարողացել էր հաջող հինգ սասանայակների ընթացում դասիտանել այդ համարվել: Այս մասին է հաղորդում USA Today թերթը, ավելացնելով, որ վարդեսն ավելի Բան 100 այրում էր ծայրագրել իր կյանի վերջին 60 տարիների ընթացում: Դրանցից մեկը՝ «Սուլինգի 50 տարին» վերնագրով այրումը, 1997-ին թողարկվել է RMM Records ընկերության կողմից եւ ընդգրկում է 3 CD, որտեղ նրա ստեղծագործությունների լավագույն նմուշներն են: Այս սար-

վա փեծարհին արժանացել էր իր 5-րդ «Գրեմի» մրցանակին ավանդական սրողիկա-լատինական երաժշտության անզուգական կասարման համար: Սինչ այդ 1997-ին նախագահ Քլինթոնը նրան դարձրեց իր «Արվեստների ազգային մեղավոր»:

Պուեխեսնի կացի ծնողների զավակ Էռնեստ Անոնի Պուեխեսն ծնվել էր 1923 թ. աղբիլի 20-ին: Տղայի երաժշտական հակումները նումարելով, մայրը նրան 7 տարեկանից դասնամուրի դասեր էր ուղարկում, այնուհետեւ նա հարվածային գործիքներ նվագել էր սովորում: Իսկ արվելի ու 1945-47 թթ. ունումնասիրում է երաժշտության տեսություն, խմբավարություն եւ գործիավորում: < Ծ . >

Մարզական

ՇՆՄՍՍ

Միջազգային ֆեդերացիայի հերթական գուցակները

Երանցում Հայաստանի շախմատիստները մեծ տեղ են գրավում

Շախմատի միջազգային ֆեդերացիան (ՖԻԴԵ) հրատարակել է աշխարհի ուժեղագույն շախմատիստների նոր անհատական վարկանիշները: Հիշեցնենք, որ նման գուցակներ ՖԻԴԵ-ն ներկայացնում է տարածված ընթացքում երկու անգամ:

Գուցակը բաղկացած է գլխավորել Գարրի Կասպարովը: Ընդ որում, աշխարհի 13-րդ չեմպիոնը բավականին մեծ խզումով (79 կես) առաջ է իրեն հաջորդող Վլադիմիր Կրամնիկից: Կրամնիկը, առաջատար խումբը կիսաֆրիկ ընթերցողներին. 1. Գարրի Կասպարով (Ռուսաստան)՝ 2849, 2. Վլադիմիր Կրամնիկ (Ռուսաստան)՝ 2770, 3. Վիսվամա-բան Անանյ (Հնդկաստան)՝ 2762, 4. Ալեքսանդր Մորզեզի (Ռուսաստան)՝ 2756, 5. Մայլ Ադանս (Անգլիա)՝ 2755, 6. Ալեքսեյ Շիրով (Իտալիա)՝ 2746, 7. Պետր Լեկո (Չեխոսլովակիա)՝ 2743, 8. Վասիլ Իվանչուկ (Ուկրաինա)՝ 2719, 9. Վեսելին Թոփալով (Բուլղարիա)՝ 2709, 10-11. Միխայիլ Կրասնելով (Լեհաստան), Եվգենի Բարեև (Ռուսաստան)՝ 2702-ական միավոր:

Աշխարհի 100 ուժեղագույնների գուցակում տեղեր են գրավում Հայաստանի չորս ներկայացուցիչներ: Աշխարհի փոխչեմպիոն Վլադիմիր Գալանդյանը 28-րդն է (անհատական վարկանիշը՝ 2660), Ռաֆայել Վահանյանը՝ 60-րդը (2623), Անրապետ Լուսինյանը՝ 90-րդը (2598), Արսեն Մինասյանը՝ 95-րդը (2595):

Ուժեղագույնների գուցակում բարձր տեղ է զբաղեցնում մեր հայրենակից Սերգեյ Մովսիսյանը, որը ներկայացնում է Չեխիան: Նա 26-րդն է (ունի 2666 անհատական վարկանիշ):

Աշխարհի ուժեղագույն շախմատիստների գուցակը բաղկացած է մեծ առավելությամբ գլխավորել Գարրի Կասպարովը (Չեխոսլովակիա, 2656): Երկրորդ տեղում է աշխարհի չեմպիոնուհի Սե Չուսու (Չինաստան, 2568): Առաջին հնգյակում տեղեր են զբաղեցնում նաև Մայա Չիբուրդանի-ձեն (Վրաստան, 2545), ժու Չենը (Չինաստան, 2539), Ալիսա Գալյամովան (Ռուսաստան, 2526):

Երկրորդ, որ վերջին մի փուլի սարիների ընթացքում առաջին անգամ 50 ուժեղագույնների մեջ է նաև Հայաստանի ներկայացուցիչը: Գրոսմայստր էլի-նա Դանիելյանը 43-րդն է 2389 անհատական վարկանիշով:

Մեր դասասիներն ու աղջիկները ընդգրկված են աշխարհի 20 լավագույնների գուցակում: Կարեն Ասրյանն ու Լեոն Արոնյանը դասասիների գուցակում համադասասիանաբար 8-րդ և 10-րդ տեղերում են 2566 և 2551 անհատական վարկանիշներով: Նրանցից մի փուլ էս են մեր երկու հայ-

րենակիցները՝ Ռուսաստանի ներկայացուցիչներ Սերգեյ Գրիգորյանը (18-րդ, 2503) և Մամ Դա-գարյանը 19-21-րդ, 2502): Ավելացնենք, որ դասասիների գուցակը գլխավորում են Ռուսլան Պոնոմարյովը (Ուկրաինա, 2630), էրիեն Բաբրոն (Ֆրանսիա, 2613), Ալեքսանդր Գրիշչուկը (Ռուսաստան, 2606), որոնք արդեն խոսքը հաջորդությունների են հասել միջազգային մրցատարեզում:

Աշխարհի ուժեղագույն աղջիկների գուցակի 20-րդ հորիզոնականն է զբաղեցնում մեր Լիլիթ Մկրչյանը (վարկանիշը՝ 2312): Այստեղ առաջին տեղակն այսպիսին է՝ Հոանգ Թոնգ Թանգ (Վիետնամ, 2489), Ալեքսանդր Կոստենյուկ (Ռուսաստան, 2389), Քու Յուանյուան (Չինաստան, 2396):

ՖԻԴԵ-ն հրատարակել է նաև արագ շախմատի վարկանիշները: Այստեղ ես տղամարդկանց գուցակը գլխավորում է Գարրի Կասպարովը: Առաջին 100 շախմատիստների գուցակում տեղեր են զբաղեցնում Հայաստանի վեց ներկայացուցիչներ՝ Վլադիմիր Գալանդյանը (11-րդ տեղ), Ռաֆայել Վահանյանը (46), Արսեն Մինասյանը (50), Լեոն Արոնյանը (68), Ասոս Անասյանը (80), Կարեն Ասրյանը (100):

Ուժեղագույն շախմատիստների գուցակում առաջինը Գարրի Կասպարովն է: Երկրորդը հայաստանցիներ բարձր տեղեր են զբաղեցնում: Էլինա Դանիելյանը 8-րդն է, Լիլիթ Մկրչյանը՝ 10-րդը, Նելլի Ադինյանը՝ 26-րդը:

Ուժեղագույն դասասիների արագ շախմատի գուցակում մեծ տեղ են գրավում Հայաստանի ներկայացուցիչները: Երրորդ և չորրորդ տեղերում Արոնյանն ու Ասրյանն են: Մյուս մի փուլ են զիջում Բաբրոնին և Պոնոմարյովին: 10-րդ տեղում է Գարրի Մարզայանը: Իսկ առաջին հարյուրյակում տեղեր են զբաղեցնում մեր շախմատիստներից 15-ը:

ՎՈՒՆՅՈՒՆ

Իսպաղիների ութերորդ հաղթանակը

Հոլանդիայի Ոստերամ ֆաղաֆում ավարտվեց վոլեյբոլի Համաշխարհային լիգայի 11-րդ խաղարկության եզրափակիչ մրցաբար: Այստեղ հանդես եկան աշխարհի վեց ուժեղագույն հավաքականներ՝ Իսպիա, Հարավսլավիա, Հոլանդիա, Ռուսաստան, ԱՄՆ, Բրազիլիա: Երջանային մրցակարգով անցկացված մրցաբարում առաջին եւ երկրորդ տեղերը գրավեցին համադասասիանաբար Իսպիայի և Ռուսաստանի ըն-

րանիները: Կանոնադրության համաձայն, գավաթակրին որոշելու համար այս երկու քիմերը մեկ անգամ ես խաղադաս մասն: Վճռական հանդիպումը զատելով 3-1 հաշվով՝ Համաշխարհային լիգայի հաղթող ճանաչվեց Իսպիայի հավաքականը: Երկրորդ, որ այս մրցումներում իսպաղիները զատ հաջող են հանդես գալիս: Ոստերամում տարած հաղթանակն արդեն ութերորդն է:

ԹԵՆԻՍ

Լավագույն ֆուտբոլիստները

Հրատարակվել են դրոֆեսիոնալ բենիսիսիս-բենիսիսուհիների հերթական գուցակները: Ներկայացնենք առաջին ֆուտբոլիստները:

Տղամարդիկ

Կանուայի

1. Մազնուս Նորման (Եվրոպա)՝ 525, 2. Գուսավո Կուբրեն (Բրազիլիա)՝ 520, 3. Փիթ Սամվրաս (ԱՄՆ)՝ 457, 4. Եվգենի Կաֆելնիկով (Ռուսաստան)՝ 319 միավոր:
1. Մարտին Հինգիս (Եվրոպա)՝ 6145, 2. Լինդսեյ Ղեկեմոուր (ԱՄՆ)՝ 5617, 3. Վեոնու Ուիլյամս (ԱՄՆ)՝ 3517, 4. Մերի Պիրս (Ֆրանսիա)՝ 3424 միավոր:

Կուռնիկովային սպորտում են...

Բրիտանական աշտայաեղական «Կոմբաս-18» կազմակերպության անդամներից մեկը սպորտաեղ է ստանել նշանավոր բենիսիսուհի Աննա Կուռնիկովային: Նա սպորտալի դարձնակող նամակը ուղարկել է BBC-ի հաղորդակարուհի Սոֆի Ռեյվոսին: Նամակագիրը նույն է, որ Բուկինգհեմյան թագաւոն անցկացված բենիսի քարեզորական մրցախաղի ժամանակ օտս մարզուհին, զսնվելով բրիտանացի մանեկեւոուհի և ռուս-ներկայացուցիչների ասոլ էլիգաբեթ Հաուլիի կողմին, իբ վիրավորել է նրան անվանելով «իսկական անճոռնի»: Ռեյվոսը նամակը հանձնել է ուսիկանուրայանը: Լոնդոնի ուսիկանուրայան թագաւոնական ներկայացուցիչ ասելով, ամենայն լրջությամբ կնկնում է սպորտալիք: Կուռնիկովային ուսիկանական հետախույզները զգուցաբերել են վստահ մասին և խորհուրդ են սվել զգոն լինել: Ի դեպ, 19-ամյա բենիսիսուհին այլեւս Միացյալ Թագավորության տարածում է:

ՅՈՒՆՅՈՒՆ

Վիճարկում են չեմպիոնի կոչումը

Գերմանիայում մեկնարկել է Եվրոպայի մինչեւ 19 տարեկան ֆուտբոլիստների առաջնությունը, որին մասնակցում են ընտրական մրցումներում հաջող հանդես եկած ութ հավաքականներ: Առաջին տուրում զրանցվեցին այսպիսի արդյունքներ. «Ա» խումբը՝ Հոլանդիա-Խորվաթիա՝ 3-0, Ուկրաինա-Գերմանիա՝ 1-0, «Բ» խումբը՝ Ռուսաստան-Չեխիա՝ 1-1, Ֆինլանդիա-Ֆրանսիա՝ 2-1:

Բաժինը վարում է ՈՍԶՄԻԿ ԱՎԱԳՅԱՆԸ

ՄԱՇՏՐԱՆ

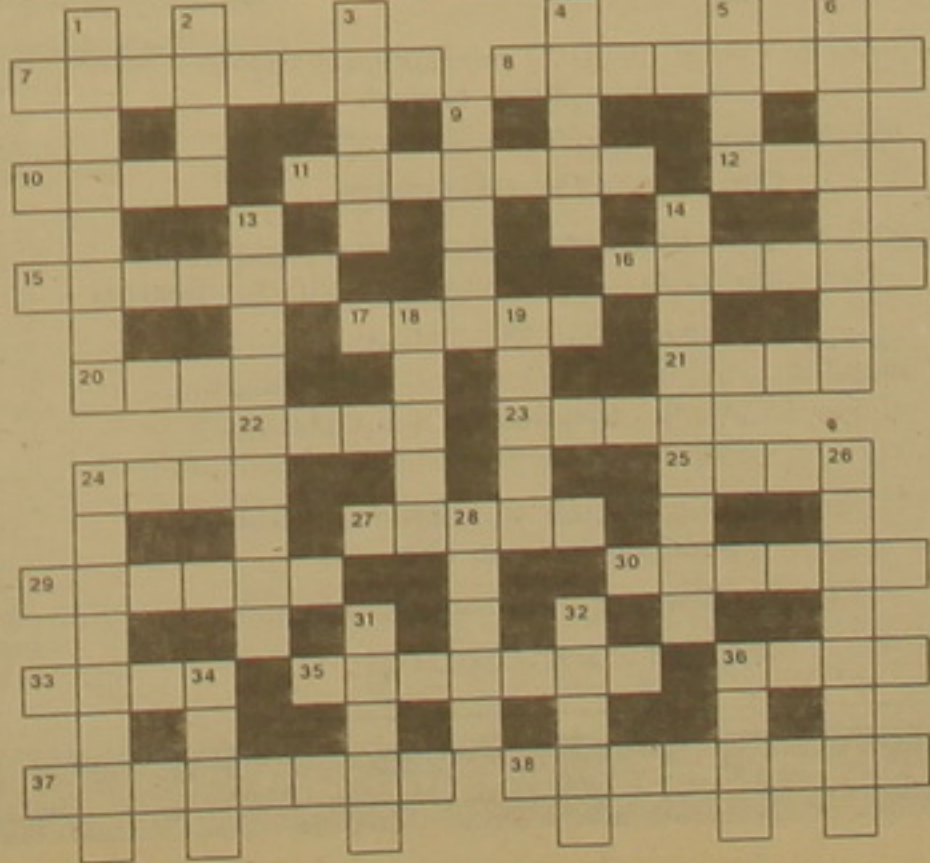
Նախորդ համարում տպագրված խաչքառի դասասխանները

ՀՈՐԻՉՈՆԱԿԱՆ

1. Թիկուկ: 4. Կարկաս: 8. Գալիլեյ: 10. Գնդացի: 11. Հրահանգ: 12. Իկեբանա: 13. Ուտ: 15. «Արդա»: 17. Քուր: 18. Չորգե: 19. Գունը: 21. Նետ: 25. Ակ: 28. Կարմուկ: 29. Կարծկան: 30. Ննջարան: 31. Նիագարա: 32. Կուրաբ: 33. Դիկսաս:

ՈՐՂՂԱԳՅԱՆ

1. Թագուհի: 2. Կալկաթ: 3. Նայրանը: 5. Անդրես: 6. Կեցված: 7. Սերիալ: 9. Յագո: 10. Գրիդ: 14. Ասուկ: 16. Ազ: 17. Քեն: 19. Գարեջուր: 20. Նորար: 22. Եղբուհի: 23. Ոսկրայս: 24. Ակնակ: 25. Ական: 26. Տվեն: 27. Ինֆանս:

Ուղղահայաց

1. Մեծ Հայի Այրարատ նահանգի վեցերորդ գավառը: 2. Քս Լ. Բակունցի Դիլան դայու սիրած կինը: 3. Հեռագրության բնագավառի ամերիկացի գյուտարար: 4. Ծիրանի սեսակ: 5. Հայ միջնադարյան բանաստեղծ: 6. ԱՄՆ-ի կողմից 1945 թ. ընթացում ֆաղաֆ ճաղողնիալուծ: 9. Արաիչ, մեսիա: 13. Հայ վրիժառու: 14. Միջազգային երիտասարդական կազմակերպություն, որը նույնպես ունի միավորել ուղղափառ եկեղեցիների երիտասարդ հոգեւորականներին և աշխարհականներին: 18. Իրանի տարածում զսնվող լճի անվանումներից: 19. Նուրբագի դրամատուրգ և բանաստեղծ: 24. 1945 թ. ասոմային ռումբով ավերված ֆաղաֆ ճաղողնիալուծ: 26. Սիրո և գեղեցկության ասվածուհին հունական դիցարանում: 28. Մարկկոյի մայրաքաղաքը: 31. Ամերիկայի ֆանդակագործ: 32. Մոդեի սեսակ: 34. ... Անի: 36. Երկնային հրով այրված ֆաղաֆ Հնդկաստանում Սոնեցո ...

Հորիզոնական

7. Չորը Օրուելի «Անասնասուն» ստեղծագործության գլխավոր հերոսը: 8. Հայ մեծահարուստ, որը Մոսկվայում բացել էր հայոց ճեմարան: 10. Ավարսուն դերերգ օղերայում: 11. Հայ մարմնամարզիկ: 12. Նկարչական իր: 15. Ամերիկյան գրեական դիտարկի արտադրության ֆիրմա: 16. Հույն հին ճարտարապետ: 17. Չեխ գրող: 20. Շերոկ Հոլմսի կերպարը կերտող հեղինակը: 21. Քաղաք Հնդկաստանում: 22. Մահմեդականների հոգեւոր առաջնորդը: 23. Հայ կին ֆիդայի: 24. Քաղաք Ֆրանսիայում, Սենայի գետաբերանում: 25. Հարեցի ղոնեղ: 27. Քաղաք Ռուսիայում: 29. Սուր լեռ Հայկական լեռնաշխարհում: 30. Գերմանացի կոմպոզիտոր: 33. Չարեղեցի հում: 35. Դանթեի «Դոդոնի» գլուխներից: 36. «Նամակներ իմ հողմաղացից» դասվածների ժողովածուի հեղինակը: 37. Արեւսական ջրավազան: 38. Իսպաղի օմերային երգիչ:

Կազմեց է. ՍԿԵՏՄՈՅԱՆԸ

